

Janusz Gudowski

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

UKRAIŃSKIE BESKIDY WSCHODNIE

tom 2

Na beskidzkich szlakach (cz.1)

DIALOG

Janusz Gudowski

**UKRAIŃSKIE BESKIDY
WSCHODNIE**

tom 2

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

Wydawnictwo Akademickie

Redaktor
Janina Skrzypek

Redakcja techniczna i skład komputerowy
Jolanta Maciejewska

Fotografie:

4 str. okładki i str. 88 Jarosława Burgera Nowosielskiego
str. 64 ze zbiorów prof. Jerzego Kondrackiego
1 str. okładki i str. 28, 70, 77, 99 Janusza Gudowskiego

ISBN (ePub) 978-83-8002-266-9

ISBN (Mobi) 978-83-8002-270-6

Książka dofinansowana przez Komitet Badań Naukowych

Copyright

Wydawnictwo Akademickie DIALOG, 1997

Wydawnictwo Akademickie DIALOG

00-112 Warszawa, ul. Bagno 3/218

tel./fax 022 620 87 05

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

e-mail: redakcja@wydawnictwodialog.pl

www.wydawnictwodialog.pl

Spis treści

- [Od Wydawcy](#)
- [Uwagi praktyczne](#)
- [GORGANY](#)
 1. [I. Gorgany Wschodnie: grupa Doboszanki](#)
 - I.1. Na Doboszanekę z Tatarowa przez Chomiaka i Syniaka
 - I.2. Na Doboszanekę przez Synieczkę i Jawornik
 - I.3. Boczne ramię Doboszanki: grzbiet Poleńskiego — Koziego Gorgami — Koziej
 2. II. Gorgany Wschodnie: od Przełęczy Jabłoniczkiej do Przełęczy Legionów
 - II.1. Połonina Dołha
 - II.2. Połonią Czarną od strony Płoskiej do Przełęczy Legionów
 3. III. Gorgany Środkowe: grupa Sywuli
 - III.1. Na Sywulę z Przełęczy Legionów
 - III.2. Spod Sywuli grzbietem Negrowej-Maksymca
 - III.3. Z Sywuli w kierunku Wysokiej
 4. IV. Gorgany Środkowe: od Niemieckiej Polany do Ruszczyń
 - IV.1. Z Niemieckiej Polany na Busztuła i Berta
 - IV.2. Z Berta na Ruszczyń
 - IV.3. Ramię Owołu
 5. V. Gorgany Zachodnie: grupa Popadii
 - V.1. Na Popadię głównym grzbietem Karpat z Niemieckiej Polany
 - V.2. Na Popadię przez Pietrosa
 - V.3. Dolina Pietrosa

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

- V.4. Na Fopadię przez Grofę, Parenkie i Małą Popadię
- V.5. Na Popadię głównym grzbietem Karpat z Kruhłej Młaki
- V.6. Ramię Strimby
- V.7. Ramię Piskonii
- 2. VI. Gorgany Zachodnie: z Przełęczy Wyszokowskiej do Kruhłej Młaki
 - VI.1. Z Przełęczy Wyszokowskiej do Kruhłej Młaki
 - VI.2. Ramię Kamionki
- 3. VII. Gorgany Zachodnie: ramiona Mołodej, Jajka Ilemskiego i Arszyicy
 - VII.1. Ramię Mołodej
 - VII.2. Ramię Jajka Ilemskiego od Kruhłej Młaki
 - VII.3. Ramię Arszyicy
- CZARNOHORA
 - 1. VIII. Zachodnia część Czarnohory: Pietros i Howerla
 - VIII.1. Na Pietrosa z Bohdana
 - VIII.2. Z Pietrosa na Howerlę
 - 2. IX. Północna część Czarnohory: z Howerli do Przełęczy Jabłoniczkiej
 - IX.1. Na Kukula z doliny Prutu
 - 3. X. Główny grzbiet Czarnohory: z Howerli do Popa Iwanam
 - X.1. Zejście z Przełęczy Turkulskiej na Zaroślak
 - X.2. Zejście z głównego grzbietu do Łuhów
 - X.3. Zejście z Munczeła do Bystreca ramieniem Stepanca
 - X.4. Ramię Smotreca i Stajek
 - X.5. Doliną Pohorylca na przełęcz między Smotrecem i głównym grzbietem
 - X.6. Ze wsi Dzembronia na Smotreca
 - X.7. Głównym grzbietem

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

- X.8. Zejście z Popa Iwana przez Szuryna
- X.9. Zejście z Popa Iwana Połoniną Gropą
- X.10. Zejście z Popa Iwana na stronę zakarpacką do klauzy Balcatul
- 2. XI. Północno-wschodnie ramiona Czarnohory: Kostrzyca i Maryszewskie
 - XI.1. Przez Kostrzycę na Wielką Maryszewską
 - XI.2. Ramię Maryszewskich z Bystreca
- KARPATY MARMAROSKIE
 - 1. XII. Pop Iwan Marmaroski
 - 2. XIII. Góry Czywczyńskie: od Stoha do Hnitesy
 - XIII.1. Ze Stoha na Czywczyna
 - XIII.2. Z Czywczyna pod Hnitesę
- POŁONINY HRYNIAWSKIE
 - 1. XIV. Kręta i Skupowa
 - XIV.1. Do tzw. Komór Dobosza na Synyci
 - XIV.2. Grzbietem Krętej i Skupowej
 - 2. XV. Od Przełęczu Watonarki do Połoniny Wesnarki
 - XV.1. Grzbietem Połonin Hryniawskich
 - XV.2. Zejście doliną Białego Czeremoszu
- Literatura cytowana
- Przypisy

Wszystkie rozdziały dostępne w pełnej wersji książki.

Od Wydawcy

W 1897 r. w Stanisławowie ukazał się tomik zatytułowany „Przewodnik na Czarnohorę i do Wschodnich Beskidów. Zeszyt I: Na Howerlę (2058 m.) i w góry otaczające Worochtę i Tartarów” autorstwa Henryka Hoffbauera. Rok później w Kołomyi wydano drugi zeszyt „Wycieczki ze stacyj kolejowych: Nadworna, Łojowa, Delatyn, Dora, Jaremcze i Mikuliczyn”. Były to pierwsze w dzisiejszym rozumieniu przewodniki górskie po tych terenach, opisujące trasy i podające czas przejść. Góry na szczęście nie zmieniają się, jeżeli człowiek swą ingerencją nie zniszczy ich uroku. Opisy tras u Hoffbauera sprzed 100 lat są, zatem niekiedy tak aktualne, iż jeden z nich znalazł się także i w tej pracy.

Gwoli ścisłości trzeba dodać, iż kilkanaście lat wcześniej, w 1881 r. we Lwowie, Jan Gregorowicz — współtwórca pierwszego schroniska turystycznego w kotle Gadżyny w Czarnohorze — opublikował „Przewodnik dla zwiedzających Czarnohorę w powiecie kossowskim”, a 100 lat wcześniej Balthasar Hacquet, uważany za pierwszego badacza tych terenów, wydał w Norymberdze podręcznik górski w czwartym tomie dzieła „Najnowsze podróże fizyczno-polityczne do Karpatów Dackich i Sarmackich albo Północnych”. Ale praca Gregorowicza przypomina przewodnik jedynie z tytułu, natomiast Hacquet w samych górach...
Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

Po Hoffbauerze przyszli następnymi autorzy mniej lub bardziej szczegółowych przewodników po Beskidach Wschodnich: Mieczysław Orłowicz, który napisał m.in.: „Gorgany centralne” (*Pamiętnik Tow.Tatr. 1913*), „Bliźnica i Świdowiec” (Kraków 1914) oraz „Wschodnie Karpaty” (Lwów 1914), członkowie komitetów redakcyjnych w latach 1930. („Krótki przewodnik po Huculszczyźnie”, „Ilustrowany przewodnik zagłębia naftowego Karpat Wschodnich”, „Turysta w Skolszczyźnie”, „Szlakiem II Brygady Legionów Polskich”), Ukrainiec E.J. Pełeński („Dolinoju Oporu i Strija”), a nade wszystko Henryk Gąsiorowski. Ten ostatni wydał w latach 1933-1935 „Przewodnik po Beskidach Wschodnich” (tom I: „Bieszczady i Gorgany” oraz tom II: „Pasma Czarnohorskie”), które stały się ukoronowaniem kilkudziesięcioletniej eksploracji Beskidów Wschodnich przez tego autora. Przewodnik Gąsiorowskiego, choć pod względem szczegółowości niemający sobie równych, miał wszelako jedną wadę: już w latach 1930. trudno było z niego korzystać ze względu na niezwykle zawiłą, wręcz pogmatwaną „organizację” treści — słabą redakcją, jak powiedzielibyśmy dziś.

Po II wojnie światowej polscy turyści zaczęli regularnie odwiedzać te tereny dopiero w niepodległej Ukrainie. Rezultatem są liczne opisy wydane w rozmaitych czasopismach oraz dwa przewodniki, omawiające wybrane szlaki: M. Kowalczyka „Czarnohora i Gorgany” (Łódź 1991) oraz M. Olszańskiego i L. Rymarowicza

„Powroty w Czarnohorę” (Pruszków 1993). Przedstawiając obecnie pracę Janusza Gudowskiego, która rozszerza współczesny dorobek, mamy nadzieję, że przewodnik ten przyczyni się do dalszego wzrostu zainteresowania Karpatami Wschodnimi. Część I omawia Gorgany, Czarnohorę, ukraińskie Karpaty Mannaroskie oraz Połoniny Hryniawskie. W części II, której wydanie planujemy w 1998 r., znajdą się opisy Bieszczad Wschodnich, Beskidów Pokuckich, Połonin Zakarpacia (Równa, Borżawa, Krasna i Świdowiec), a także szlaków wodnych: na legendarnym Czarnym Czeremoszu oraz na Dniestrze. Przewodnik został poprzedzony monografią krajoznawczą ukraińskich Beskidów Wschodnich, w której jest mowa o środowisku przyrodniczym, historii i społeczeństwie.

Na koniec Wydawca pragnie poinformować Szanownych Czytelników, iż prace Prof. Janusza Gudowskiego są dalszym ciągiem nowej serii Wydawnictwa Akademickiego „Dialog”, zatytułowanej *Podróże, kraje, ludzie*. Prezentujemy w niej rezultaty badań krajoznawczych oraz bardziej praktyczną wiedzę, dotyczącą różnych regionów świata.

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna

Uwagi praktyczne

1. Formalności wyjazdowe

Obecnie praktycznie żadne. Na przejściach granicznych można kupić za niewielką cenę *voucher*, uprawniający do pobytu na Ukrainie do 90 dni. Od marca 1997 r. obowiązuje umowa o ruchu bezwizowym. Maksymalny termin pobytu nie może przekroczyć 90 dni; obowiązuje posiadanie środków na pokrycie kosztów utrzymania.

2. Dojazd

Przejścia graniczne znajdują się w Hrebennem (samochodowe), Medyce (kolejowe i samochodowe) oraz na trasie z Ustrzyk Dolnych do Chyrowa (kolejowe). Szczególnie dogodne są połączenia autobusowe z Polski do Lwowa i innych miast zachodniej Ukrainy. Na przykład wyjeżdżając z Warszawy autobusem o godz. 20.00 dociera się do Lwowa około 6.00, skąd po chwili odjeżdżają autobusy do Mołdowy bądź do Kut przez Stryj, Stanisławów i Kołomyję. Można, zatem wczesnym popołudniem znaleźć się w Gorganach, a przed wieczorem w Czarnohorze. Możliwy jest także dojazd przez Słowację, dogodny przy wyjeździe na Zakarpacie (z Koszyc odjeżdża pociąg elektryczny do przygranicznego Czopu na Ukrainie lub autobus do Użhorodu).

3. Komunikacja wewnętrzna

Autobusy docierają do większości podgórskich miejscowości, chociaż ze względu na brak benzyny wiele lokalnych połączeń zostało zawieszonych.

Niektóre połączenia kolejowe: ze Lwowa do Użhorodu przez Przełęcz Użocką lub do Mukaczewa przez Przełęcz Warecką (dojazd w Bieszczady Wschodnie albo na Zakarpacie); ze Lwowa, Stanisławowa lub Kołomyi do Jaremcza, Worochty albo Rachowa (dojazd w Gorgany, Beskidy Pokuckie, Czarnohorę lub pasma zakarpackie).

4. Mapy

Polecane wyłącznie polskie, zwłaszcza Mapa Taktyczna Polski WIG w skali 1:100000, arkusze: Pikuj, Sławsko, Seneczów, Dolina, Porohy, Rafajłowa, Mikuliczyn, Kutry, Żabie, Jasieniów Górny, Burkut i Hryniawa; ponadto arkusze dawnych terenów przygranicznych na Zakarpaciu i Bukowinie: Sygiet Marmaroski, Rachów, Tiaczew, Horinczowo, Swalawa, Serednie; oryginały wielu z nich są dostępne np. w Bibliotece Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego. Reedycją tych map zajmuje się Wydawnictwo IITR Kartografia, w którym ukazały się ponadto bardzo przydatne mapy przeglądowe 1:1000000 „Karpaty Wschodnie” i 1:300000 „Gorgany, Świdowiec i Czarnohora”.

„Połonina Równa, Borżawa, Gorgany, Bieszczady Wschodnie” oraz „Ruś Zakarpacka”, jak również szczegółowa 1:100000 „Czarnohora”. W księgarniach turystycznych w Polsce dostępne bywają także mapy ukraińskie poszczególnych *oblasfi* w skali 1:100000 i 1:200000, bardzo niedokładne.

5. Niezbędne wyposażenie

Typowy ekwipunek stosowany w tego rodzaju górach, z którego wymienimy tylko najważniejsze: namiot (choć noclegi możliwe także w licznych szałasach i chatach drwali), kompas (!), siekierka, żywność z Polski (poza chlebem)!. Od 1995 r. na Ukrainie pojawia się w sklepach żywność importowana z Polski i innych ościennych krajów, po tzw. cenach „komercyjnych”.

6. Waluta i ceny

Walutą ukraińską do 1 IX 1996 r. były karbowance, które zastąpiła hriwna. W grudniu 1996 r. za 1 US\$ otrzymywało się w kantorach na Ukrainie 1.8 hriwny. Warto wymieniać walutę na przejściach granicznych, gdzie kurs bywa niekiedy lepszy niż w głębi kraju. Ze względu na wciąż bardzo wysoką inflację, ceny podstawowych dóbr konsumpcyjnych i komunikacji zmieniają się niekiedy z dnia na dzień, chociaż są nadal niższe niż w Polsce. Na przykład koszt tygodniowego wyjazdu, wliczając przejazd do Lwowa i z powrotem, nie powinien przekroczyć równowartości 80 US\$ (wliczono w to koszt przejazdów na miejscu, żywności częściowo z Polski, a częściowo wyżywienia w miejscowych restauracjach, 1-2 noclegi w *turbazach* lub lokalnych hotelach; ceny z grudnia 1996 r.). Jednakże w dużych miastach, jak Lwów, Czerniowce czy Użhorod, ceny hoteli zbliżają się do zachodnioeuropejskich, przy nieporównanie niskim standardzie (tak wysokie ceny są związane z podatkiem płaconym w niektórych miastach i niektórych hotelach przez obcokrajowców, stanowiącym niekiedy trzykrotny narzut w stosunku do ceny dla miejscowych, a kiedy indziej aż dziewięciokrotny!!!). Polecane są noclegi w *kimnatach vidpoczinku*, tj. w 2-4 osobowych pokojach w hotelikach dworcowych, o bardzo przystępnych cenach; m.in. w Stanisławowie, Rachowie, Kołomyi, Stryju (aczkolwiek zarządzający często nie wiedzą, czy wolno im przyjąć obcokrajowca, co należy wówczas sprawdzać telefonicznie na milicji).

7. Niebezpieczeństwa w górach

Oprócz wielu typowych zagrożeń, spotykanych w tego rodzaju górach, występuje również niebezpieczeństwo zabłądzenia. Szczególnie łatwo pomylić drogę we mgłę na wielkich połoninach Zakarpacia, gdzie nawet kompas może wówczas okazać się mało przydatny (na mapie 1:100000 pomyłka o 1 mm oznacza w terenie odchylenie 100 m). Bardzo przydatny podczas mgły, zwłaszcza przy większych grupach, jest gwizdek sygnalizacyjny. Beskidy Wschodnie są niebezpieczne zimą ze względu na zagrożenie lawinowe. W lutym 1996 r., podczas rekordowej pod

względem opadów zimy, doszło do bodaj największej zimowej tragedii w historii turystyki w ukraińskich Karpatach: na stokach Połoniny Baraniej pod Chomiakiem zginęły pod lawiną 4 osoby. Zagrożenie lawinowe istniało wtedy nawet w wydawałoby się bezpiecznych Beskidach Pokuckich, gdzie ze względu na nawisy od pd. strony służby leśne nie pozwalały wychodzić na główny grzbiet.

Ratownictwem górskim zajmuje się H.S.S. — *Horsko-Spasatelna Služba*. Jej oddziały są jednak rzadko rozmieszczone, znajdują się z dala od gór w *turbazach* (schroniskach) oraz przy niektórych leśnictwach.

8. Stosunek Ukraińców do Polaków

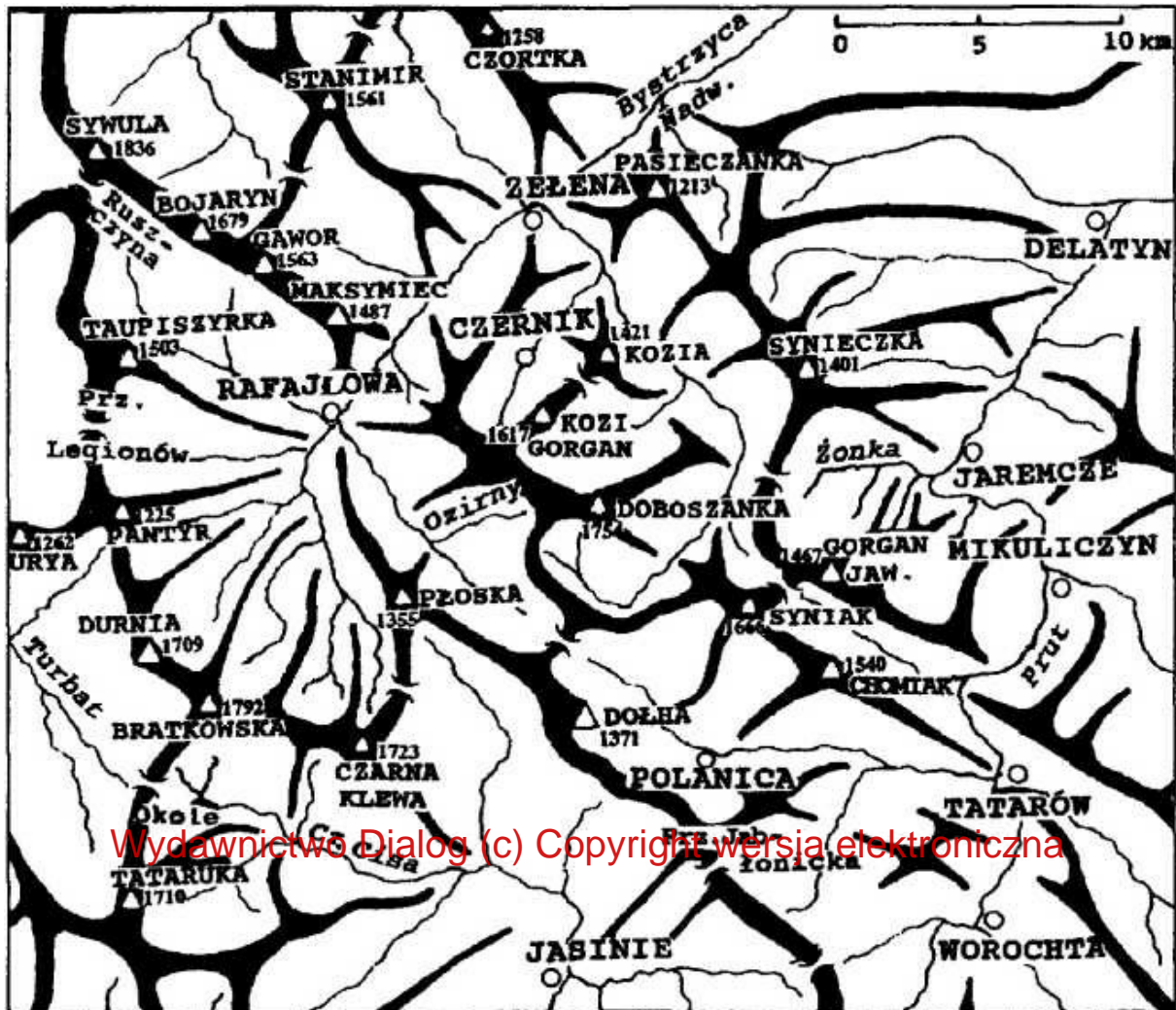
Oba narody mają sobie wiele do wyrzucenia. Polacy pamiętają Obronę Lwowa w 1918 r. oraz tragiczne wydarzenia lat 1943-1947. Ukraińcy pamiętają antypolskie Powstanie we Lwowie w 1918 r. oraz Akcję „Wisła”. Na negatywne wyobrażenia wpłynęła także propaganda i teksty pisane „na zamówienie”. W Polsce pokutuje obraz pijanego Ukraińca z zakrwawionym nożem w ręku (w dawnej literaturze w hajdawerach i koszuli umaczanych w dziegdiu). Z kolei na Ukrainie inne propagandowe teksty ukazywały Polaka, jako „burżuja” lub uperfumowanego oficera, koniecznie dewianta i sadystę. Pomińmy jednak tego rodzaju obrazki, jako zabytek minionej już epoki.

Ukraina jest młodym krajem, toczącym heroiczną walkę o przetrwanie niezwykle trudnego układu sił. W społeczeństwie świadomością i kulturą kierują także ukraińska prasa i telewizja, Polska, choć będąca mniejszym krajem, postrzegana jest, jako najbliższy i najważniejszy sprzymierzeniec na obranej drodze, a wręcz, jako przyjaciel. Polska pierwsza uznała niepodległość Ukrainy w 1991 r. Odruchy sympatii dla Polaka przyjeżdżającego do Lwowa, Stanisławowa, odwiedzającego małe miejscowości na Podolu i Podkarpaciu, są tak powszechne, że stają się czymś naturalnym. Autor może o tym powiedzieć na podstawie własnych doświadczeń, gdyż przebywając na zachodniej Ukrainie łącznie prawie 8 miesięcy w latach 1990-1996, jedynie raz zetknął się z innym nastawieniem. Było to w zatłoczonym autobusie, gdzie usłyszałem pod moim adresem wypowiedź jednego z pasażerów o „panskiej Polsce”. Znamienna była reakcja kierowcy i innych współpasażerów, w tym wielu kobiet, którzy po prostu... wyprosili owego jegomościa z autobusu. Czy coś takiego zdarzyłoby się u nas?

9. Uwagi dotyczące przewodnika

Czasy przejść są podawane bez uwzględniania odpoczynków, przy niezbyt szybkim tempie i z obciążeniem 20-30 kg. Załączone do opisów przejść szkice graniowe należy traktować wyłącznie, jako materiał pomocniczy. Punkty wysokościowe oraz nazewnictwo podano według map WIG 1:100000; w niektórych przypadkach zostały wymienione także nazwy lokalne, jeżeli są odmienne.

Szkic 1. Gorgany: część wschodnia

Podkład: H. Gąsiorowski 1933, tom II oraz Mapa Taktyczna Polski WIG, ark.: Mikuliczyn, Rafajtowa i Porohy

GORGANY

I. Gorgany Wschodnie: grupa Doboszanki (szkie 1)

Grupa Doboszanki stanowi boczne pasmo Gorganów pomiędzy dolinami Bystrzycy Nadwórniańskiej (na odcinku Rafajłowa/*Bystrica*-Pasieczna) i Prutu (na odcinku Tatarów-Delatyn). Z głównym grzbieciem Karpat łączy ją przełęcz Pod Dołhą (zwana przez miejscowych „Stoły”, a na mapie WIG „Krzyżówka”). Najwyższe szczyty to Doboszanka (1754), Medweżyk (1737), Poleński (1694) i Syniak (1666). Spod Syniaka odchodzi na pn. poprzez nikły łącznikowy grzbiecik rozbudowane pasmo boczne (m.in. Jawornik — 1467 i Synieczka — 1401).

Dojazd: 1. Do Tatarowa: koleją ze Stanisławowa (około 70 km); 2. Do Rafajłowej: również ze Stanisławowa koleją do Nadwórnej (35 km), skąd dalej autobusem (30 km).

Baza noclegowa: *turbazy* w dolinie Zielenicy, na Przełęczy Stoły i w Worochcie; hotele w Nadwórnej, Jaremczu i w Tatarowie (u wylotu doliny Pihego); noclegi możliwe także w Rafajłowej w budynku nadlesnictwa, w pobliżu końcowego przystanku autobusowego. (Uwaga: w „Atlasie Ukraińskich Karpat” oraz na mapie P. kamińskiego 1:300000 została zaznaczona *turbaza* „Bystrica” w dolinie Dołżyńca k. Rafajłowej. W rzeczywistości takiego schroniska nie ma).

Zabytki: drewniane cerkwie w Worochcie, Jaremczu i Tatarowie; cmentarze żydowskie w Delatynie, Nadwórnej, Łyścu i Stanisławowie (w Stanisławowie czynna synagoga); pamiątki ormiańskie: katedra ormiańska w Stanisławowie (obecnie cerkiew greckokatolicka) oraz w Łyścu k. Stanisławowa (cudowne obrazy M. Boskiej z Łyśca i Stanisławowa zostały przewiezione w 1945 r. do kościołów ormiańskich w Gdańsku i Gliwicach).

Pamiątki polskie: rejon walk legionowych. W Pasiecznej (cmentarz w przysiółku Roztoki), Zielonej (stary cmentarz na wprost cerkwi), w Rafajłowej (w pobliżu dawnego kościółka zamienionego na sklep) oraz w Nadwronej (cmentarz na skraju miasta) znajdują się pomniki i groby poległych żołnierzy II Brygady Legionów. Z Rafajłowej 2 godz. na Przełęcz Legionów w głównym grzbiecie Karpat, gdzie stoi tzw. Krzyż Legionów ze znanym czterowierszem. W Mołotkowie (8 km na zach. od Nadwronej) miejsce największej bitwy II Brygady, stoczonej w 1914 r. (zachował się ułomek zniszczonego pomnika).

W Nadwórnej polski kościół w trakcie odbudowy; ruiny dawnych kościołów m.in. w Delatynie i Worochcie. W Pniowie k.Nadwórnej ruiny zamku stolnika halickiego Pawła Kuropaty z drugiej połowy XVI w. Dawne zdrojowiska w dolinie Prutu (Worochta, Tatarów, Jaremcze, Dora). Kamienne wiadukty kolejowe dzieła polskich inżynierów w Worochcie oraz fragm. w Jaremczu, o wysokości łuków do 30 m. Ruiny polskich schronisk: na Przełęczy Chomiaków między Chomiakiem i Syniakiem (schronisko im. M. Orłowicza) oraz w górnej części doliny Zubrynki pod Doboszanką.

W Worochcie, jak piszą M. Olszański i L. Rymarowicz (1993, s. 63), przed „nową” cerkwią ustawiono w 1991 r. krzyż na grobie 72 Polaków, zamordowanych przez nacjonalistów ukraińskich w noc sylwestrową 1944/45 r.

Liczne pamiątki polskie w Stanisławowie, mieście założonym w 1661 r. przez Jędrzeja Potockiego i nazwanym imieniem jego syna Stanisława, który zginął w bitwie pod Wiedniem: m.in. kolegiata z XVII w. z grobowcami Potockich (tu H. Sienkiewicz umiejscowił pogrzeb Wołodyjowskiego; obecnie jest to muzeum, nieczynne, co najmniej od 1990 r.); fragment pałacu Potockich (zamienionego jeszcze przez Austriaków na funkcjonujący do dziś szpital wojskowy); barokowa katedra greckokatolicka (przed kasatą kościół jezuicki); kolegium jezuickie, gdzie uczęszczał Franciszek Karpiński, autor m.in. modlitwy, „Kiedy ranne wstają zorze”; resztki cmentarza zabranego pod budowę hotelu Ukraina (ekshumowano jedynie szczątki jednego z przywódców Powstania Styczniowego Agatona Gillera, które przeniesiono na warszawskie Powązki)²; czynny kościół polski niedaleko dworca kolejowego; pomnik Adama Mickiewicza; stylowe uliczki z secesyjną zabudową; resztki fortyfikacji w pobliżu kolegiaty; liczne eksponaty w Muzeum Przyrodniczym w dawnym budynku Ratusza, pochodzące m.in. z Muzeum Huculskiego w Żabiu-Ilci; na przedmieściu Stanisławowa dzielnica Krechowce, gdzie w 1917 r. miała miejsce szarża walczących po stronie rosyjskiej ułanów polskich na Niemców.

Wydawnictwo Akademickie DIALOG

specjalizuje się w publikacji książek dotyczących języków, zwyczajów, wierzeń, kultur, religii, dziejów i współczesności świata Orientu.

Naszymi autorami są znani orientaliści polscy i zagraniczni, wybitni znawcy tematyki Wschodu.

Wydajemy także przekłady bogatej i niezwykłej literatury pięknej krajów Orientu.

Redakcja: 00-112 Warszawa, ul. Bagno 3/219

tel. (0 22) 620 32 11, (0 22) 654 01 49

e-mail: redakcja@wydawnictwodialog.pl

Biuro handlowe: 00-112 Warszawa, ul. Bagno 3/218

tel./faks (0 22) 620 87 03

e-mail: biurohandlowe@wydawnictwodialog.pl

www.wydawnictwodialog.pl

Serie Wydawnictwa Akademickiego DIALOG:

- Języki orientalne
- Języki Azji i Afryki
- Literatury orientalne
 - Skarby Orientu
 - Teatr Orientu
- Życie po japońsku
 - Sztuka Orientu
 - Dzieje Orientu
- Podróże – Kraje – Ludzie
 - Mądrość Orientu
- Współczesna Afryka i Azja
 - Vicus. Studia Agraria
 - Orientalia Polona
- Literatura okresu transformacji
 - Literatura frankofońska
 - Być kobietą
 - Temat dnia
 - Życie codzienne w...

Prowadzimy sprzedaż wysyłkową

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright wersja elektroniczna